Paradisisk arbetsfilosofi

av

Lars Larsen

2018

Förord

I vår civilisation har vi vant oss vid helvetet, åtta timmars slaveri fem dagar i veckan. Sådant som avtrubbar oss och gör oss till tråkmånsar utan andligt liv. Men det finns ett annat liv, det vi är skapade till, och det finns folk på denna planet som lever detta liv, det är inte ouppnåeligt; de vilda urfolken. Detta är kanske det mest befriande evangeliet jag har hört. Att det inte måste vara så som vi har det, att livet fungerar bra utan att man löneslavar. Det är ju det som gör livet värt att leva, att man får vara fri och göra det man älskar, det som är meningsfullt.

Kanske "Jesu återkomst" bl.a. handlar om vårt uttåg ur "Egypten", slavriket civilisationen.

Denna skrift, båda dess två delar, är ett utdrag från min blogg "För Naturens Skull" från 2016-2018, som man kan läsa på: www.universalist.blogg.se

Lars Larsen, Stockholm 5.9.2018

Jag vill inte börja jobba

Jag vill inte börja jobba.
Jag jobbar redan. Jag är anställd
av Moder Jord. Jag jobbar för
Det Nya Jerusalem,
paradiset på jorden,
som ska byggas genom permakultur
och skogsträdgårdar.
Jag jobbar för att åkrarna ska bli till skogar.
Samhället har kommit för sent till mig,
jag är redan anställd, och betalar skatt
enbart till mitt enda fosterland, Moder Jord.
Jag vägrar att betala skatt till dödsmaskineriet.
Jag vägrar tjäna civilisationen.
Nej, Det Nya Jerusalem skall byggas
genom bildning och permakultur.
Vi skall förfina och levandegöra själen och jorden,
och få betongförgrovningen på fall,
så att skogarna, mullens förfinade, levande bildning
kan få växa sig starka igen,
fulla av fruktträd, nötträd och bärbuskar.
Djuren är mina arbetsgivare.

2015-12-14

Slaveriet har inte avskaffats

Det finns en myt i dagens samhälle som handlar om att slaveriet avskaffades på 1800-talet. Det är inte sant. Slaveriet avskaffades inte, bara en av dess värsta avarter. Civilisationen har alltid krävt slavarbete, och kräver det än idag. Delegationen för mänskliga rättigheter i Sverige skriver: "Men FN beräknar att minst tolv miljoner människor trots det lever under slavliknande förhållanden världen över, medan många organisationer anser att det handlar om 27 miljoner." Detta är särskilt aktuellt med s.k. "billig arbetskraft" i tredje världen, med barnarbete, barnsoldater, människohandel (trafficking) mm. Det finns även ett slags slaveri som kallas "skuldslaveri", vilket är den vanligaste formen av slaveri. "Det börjar när fattiga människor lånar pengar för att täcka en oförutsedd kostnad, till exempel sjukvård. De fastnar i en ond cirkel där de måste arbeta av skulden i evighet, eftersom räntan är högre än lönen", skriver Delegationen för mänskliga rättigheter i Sverige.

Det finns även de, såsom t.ex. jag och den anarkistiske filosofen Noam Chomsky, som menar att "löneslaveri", att arbeta för lön, och att inte äga och kontrollera produktionsmedlen, är en form av slaveri, och att vi borde avskaffa pengar och bara jobba volontärt med det vi tycker om att göra.

Wikipedia skriver: "I sin bok For Reasons of State från 1973 argumenterade Chomsky för att ett samhälle kan fungera utan någon betald arbetskraft, till skillnad från det kapitalistiska samhället där människor är "löneslavar" eller ett auktoritärt samhälle där beslut fattas av centrala kommittéer. Han menar att ett lands befolkning bör vara fria att söka och utöva de jobb som de själva vill. Människor kommer att vara fria att göra det de vill och det jobb som de frivilligt utför kommer att vara både "belönande i sig självt" och "samhälleligt nyttigt". Samhället skulle vara fredligt anarkistiskt, utan någon stat eller andra auktoritära institutioner. Arbete som i grund och botten är vämjeligt för alla, om det överhuvudtaget finns något sådant, skulle distribueras bland alla människor."

Varför tror vi att slaveriet har avskaffats, och att människorna inte är slavar fast de går i jobb som löneslavar och tycker arbetet är tungt? Jag tror det beror på att vi ser civilisationen som något gott, något att slita för, något att kämpa för. Vi ser inte de offer civilisationen kräver av tredje världen och naturen. Civilisationen kräver inte bara billig slavarbetskraft från tredje världen, den förstör även naturen, med bl.a. klimatförändringar som följd. Vi tror vi är nyttiga när vi sliter för att upprätthålla civilisationen. Men kanske vi borde arbeta för att avveckla slaveriet och därmed civilisationen? Behöver vi verkligen alla dessa onödiga industrier och göromål som civilisationen erbjuder oss? Är de verkligen nyttiga? Eller bidrar de bara till att belasta människorna och naturen? Jag tycker vi fint skulle klara oss med den levnadsstandard som stenåldersmänniskorna hade, och volontära bara tre, fyra timmar per dag utan lön, såsom de gjorde, med sådant som verkligen behövs. Pengasystemet gör att en här av onödiga industrier och göromål växer som ogräs i trädgården, och som bara belastar oss och naturen. Pengarna borde avskaffas, som Chomsky menar. Och människorna borde få odla sin egen mat enligt permakulturens principer och bli självförsörjande, genom att man delar ut en åkerplätt till varje människa i landet. De skulle då kunna flytta ut och bo i små tipin, jurtor, kåtor eller hyddor, på den mark de får, så att det bildades små ekobyar överallt i landet. De skulle uppmuntras till att bygga skogsträdgårdar. Det skulle bli att leva som de vilda ursprungsbefolkningarna. Detta skulle dock enligt mig vara enbart ett övergångsstadium, ty målet skulle vara att vi blev så få att alla kunde flytta till de varma länderna, där vi skulle leva ett liknande liv, och där målet skulle vara att förvandla alla åkrarna till skogar och skogsträdgårdar.

Vad är den egentliga skillnaden mellan slavar på bomullsplantagerna i Amerika på 1700-talet, och vår tids löneslavar? Inte mycket. Kanske bara att de senare inte fattar att de är slavar, de tror att de inte är tvingade att jobba. Men jobbar de inte, eller söker jobb, får de inga pengar, och kan inte betala hyran, och blir hemlösa och utslagna. De piskas på det sättet att fortsätta jobba, för ingen vill komma utanför gemenskapen och bli hemlös och utslagen (min hemlöshet är inte total, jag har min hydda i skogen och jag sover också varannan natt hos min flickvän. Men jag har erfarit den totala hemlösheten många gånger, och den är tung)

Bomullsplantagerna i Amerika avvecklades inte när slaveriet "avskaffades". Slavarna byttes bara ut mot "fria" arbetare. Men arbetet var lika tungt, och hur fria var egentligen dessa arbetare? De var länkade till samma maskineri för att göda det brittiska imperiet som de svarta slavarna hade varit. Deras band till det var bara mera osynliga. Och så har det varit överallt i civilisationen sedan dess.

2016-05-09

Naturens ljuvliga anarki. Arbetet som hobby.

I den icke-mänskliga naturen råder det till stor del anarki, skulle jag vilja våga påstå. Även om det finns flockbeteende och flockledare i naturen, är den ändå mycket anarkistisk, för ingen blir tvingad till att gå emot sin natur av någon ledare, såsom i civilisationen. Orsaken till detta är att ledare och undersåtar har evolverat tillsammans i miljoner år (till skillnad från ledare och undersåtar i civilisationen), så att alla går efter sina instinkter, som är evolverade att uppfylla en funktion i naturen. Allt är således organiskt, till skillnad från den mekaniska relation som chefer och underlydande har i civilisationen. Ingen behöver befalla djuren och insekterna (för att inte tala om växterna), eller stå över dem och säga att de inte får någon lön om de inte fyller sin funktion. De gör det spontant, av ren livslust. Detta gör att anarki fungerar i naturen. Den skulle också

fungera bland människorna om alla följde sina instinkter, och vägrade göra sådant man inte tycker om. För jag tror att människan, lika mycket som djuren, insekterna och växterna, blir ekologisk och nyttig för ekosystemet när hon följer sina instinkter. Om ingen befallde oss med hot om att vi inte får några pengar om vi inte lyder, ja då skulle vi inte hugga ner regnskog, bygga bilar, stå vid disken och kassan, borra efter olja, bygga kärnkraft, bygga vapen, kriga, tillverka tobak och alkohol, ja då skulle vi skippa den otroliga mängd onödiga industrier som vi hittat på, och ta kontrollen över oss själva genom anarki, samt bara göra det nödvändigaste, det vi gör av ren livslust, som att odla, fiska, eller samla vår egen mat till oss och våra kära. Då skulle vi inte slita ut oss varje dag, utan ha mycket tid för det sociala livet och för leken. Och arbetet skulle bli som en hobby. Det skulle inte bli någon uppdelning i arbete och fritid.

Varför måste vi egentligen ha chefer och ledare som befaller oss vad vi ska göra? Tycker vi verkligen så litet om det vi gör att vi måste befallas därtill, och få lön för det? Djuren behöver inga pengar eller rikedomar, där är arbetet hobby, arbetet är sin egen lön. Det är när man inte gillar sitt arbete, som man måste ha lön, och bli rik som kompensation.

När jag studerar fjärilar och humlor som flyger från blomma till blomma, och utför ett otroligt nyttigt arbete, då är det anarki och hobbyn jag ser. De är helt ett med sitt arbete, fattar inte hur nyttiga dom är. Dom bara följer sina instinkter, gör det de är skapade att göra från urminnes tider. Likaså när jag ser en ko som tuggar i sig gräs. Hennes arbete är att förfina och förädla jorden med sitt bajs, och det hela är djupt tillfredsställande och hobbyaktigt.

Men när jag studerar byggarbetare eller städare, då är det slaveri och patriarkalism jag ser. Ofta strävar de och har det tungt, tycker de får för lite lön, och ser fram emot arbetsdagens slut, då de äntligen får göra som de vill. Så var det i alla fall för mig när jag jobbade som byggmålare i tre långa år. Jag såg inte fram emot en ny arbetsdag, och skyndade från jobbet när klockan slagit tre. Inte jobbade jag fem minuter mer än jag måste, ibland mindre än jag måste.

Vi har i civilisationen fjärmat oss från vad arbete är i naturen: en djupt tillfredsställande, instinktiv hobby. Det är priset vi fått betala för att vi ville häva oss över de andra djuren. Jag vågar påstå att bara en minoritet, av mer kreativa yrkesutövare, såsom konstnärer, poeter, författare, musiker, filosofer, terapeuter och vissa vetenskapsmän, verkligen njuter av sitt arbete. Majoriteten gör nog inte det (fast många skulle inte erkänna att det är tungt att jobba). Och det betecknande för dessa nämnda yrkesutövare är att de ofta vill göra det de gör fast de inte får pengar. Jag har det så med mitt läsande, bloggskrivande, mitt luffande och min trubadurverksamhet. Det är som en hobby för mig. Jag har offrat min bekvämlighet och blivit hemlös för att kunna syssla med detta på heltid, så mycket älskar jag detta, och så mycket hatar jag löneslaveriet.

Något av det jag älskar mest hos den icke-mänskliga naturen, är dess stora frihet från tvång. Förvisso finns det alfahannar, bidrottningar och myrdrottningar, men för det mesta råder det stor frihet i naturen, och där det inte gör det, där det finns ledare, får ändå djuren och insekterna följa sina instinkter. Ingenstans hittar vi tyranner som befaller sina undersåtar att gå emot sin natur, att idka slaveri, såsom det gör i civilisationen. I civilisationen har arbetet kopplats loss från nödvändigheten, så att man idkar en massa helt onödiga, och djupt destruktiva slaverisysslor, som dessutom helt frikopplats från njutningen och leken, till vilka arbetet är kopplat när det är instinktivt, såsom hos djuren och insekterna. Och civilisationen kräver att man jobbar häcken av sig för att samla på sig en massa rikedomar som man inte alls behöver, som inte alls är värda de åtta timmarna arbete som man utför. Det enkla, fattiga livet har helt tillräckligt med njutningar, inte minst det att ha gott om tid *. Är inte det vår viktigaste tillgång och njutning, att ha mycket fritid, eller att få göra det vi älskar? Är inte det mycket bättre än att slava och göra sådant man inte gillar för att kunna, på sin lilla fritid, festa, resa och skaffa sig prylar? Att vara rik på tid, det är verkligen att vara rik på riktigt, inte det att vara fattig på tid och ha en massa rikedomar och investeringar.

* Alla fattiga har dock inte gott om tid. Det finns många fattiga i tredje världen som jobbar allt för mycket. Men generellt skulle jag vilja säga att både vi i västerlandet och folk i tredje världen skulle få mer fritid om vi jobbade mindre och levde enklare.

2016-07-01

Brave new world

"The perfect dictatorship would have the appearance of democracy, a prison without walls in which the prisoners would not dream of escape. A system of slavery where, through consumption and entertainment, slaves would love their servitude." (Aldous Huxley)

2016-08-03

Kristendomens antropocentriska "tjänande av varann" och dess följder

I boken "Den protestantiska etiken och kapitalismens anda" från 1905 argumenterar Max Weber för att rötterna till kapitalismen står att finna i den kristna, protestantiska, och särskilt i den kalvinistiska arbetsetiken, där det t.ex var ett tecken på att man var utvald till frälsning om man lyckades bra i affärslivet.

I samma anda skulle jag påstå att rötterna till industrialismen står att finna i den kristna arbetsetiken, särskilt i läran om att vi ska "tjäna varann". Vi ska tjäna människan, så att människan får det bara bättre och bättre, därav alla uppfinningar som ledde till industrialismen. I himlen är alla änglar upptagna med att tjäna varann (så enligt t.ex. Swedenborg), och därför ska vi på jorden också tjäna varann.

Det som slår mig i denna arbetsetik är att den är oerhört antropocentrisk (människocentrerad). Det hymlas inte med att det är **människan** som ska tjänas. Vi ska tjäna **varann**, alltså våra **medmänniskor**. Kristendomen betonar aldrig att det främst är **livet** som ska tjänas, **helheten, alla varelser**. Den påstår visserligen att man ska tjäna Gud, men var står det i bibeln och de kristna skrifterna att **naturen** ska tjänas, att **djuren och växterna** även ska tjänas? Det är oerhört sällsynt, jag har aldrig påträffat det.

Att det var människan som skulle tjänas, inte naturen och djuren, var en självklarhet ända sedan antiken, men först i industrialismens början tog detta synsätt ett stort skutt framåt. Då blev det för första gången tydligt att det var människan som skulle tjänas på **bekostnad** av naturen och djuren. Detta drag hos kristendomen blev bara starkare och starkare, och nu ser vi följderna av det i form av miljöförstörelse, klimatförändringar och vidriga djurfabriker. Först nu blir det antropocentriska draget i den kristna arbetsetiken **tydligt**, när vi ser följderna av det.

Kristendomen har fått oss att alltid fråga "Vad vill människan"?, och skyndat att uppfylla denna vilja. Den har aldrig frågat "Vad vill naturen?", "Vad vill djuren och växterna?", och försökt uppfylla deras vilja. Detta finns liksom inte inbakat i kristendomen och bibeln. Hade vi frågat oss detta, hade aldrig industrialismen och djurfabrikerna uppstått. Jag minns t.ex. en bild från sjuttonhundratalet i en encyklopedi från samma tid, som visade en maskin som drevs av hästar, som gick runt i ring kring maskinen, med skygglappar för ögonen. De gick monotont runt och runt i ring kring maskinen, och drev den. När jag såg bilden blev jag mycket förbannad, civilisationens väsen liksom avslöjades för mitt inre, och jag önskade att den skulle kollapsa, att domedagen skulle komma över den.

Det är till sådant som kristendomens arbetsetik egentligen uppmanar. Allt ska tjäna människan, oavsett följderna för naturen och djuren. Det är så man vill spy.

Nu får vi skörda vad vi sått. Vi får ta konsekvenserna av kristendomens människoförhärligande (kanske en följd av att dess gud, Jesus, är en människa?).

För att få en balans i denna gigantiska obalans mellan tjänande av människan och tjänande av naturen/ djuren/växterna, måste vi kanske mer tjäna naturen/djuren/växterna än vi tjänar människan. Kanske det blir såsom T.C.Boyle säger, att den som verkligen vill bry sig om naturen blir människornas fiende. Man kan inte göda civilisationen utan att komma i konflikt med naturen, och man kan inte göda naturen utan att komma i konflikt med civilisationen. Dessa två sfärer står i diametral motsats till varann.

Frågar vi oss "Vad vill djuren och växterna", då kommer vi kanske (till sist) på **att de inte vill vara i fångenskap**, i sterila utrymmen, utan vill vara fria i den vilda naturen, såsom de var skapade, evolverade, att vara. Frågar vi mullen vad den vill, får vi kanske till svar att **den vill ha skog växande på sig** (den vill inte utarmas av det konventionella jordbruket), såsom all mull får som lämnas i fred att förvildas. Skulle vi uppfylla denna mullens vilja, ja då får vi lov att avveckla civilisationen.

Skall vi sluta tjäna civilisationen, och börja tjäna livet som helhet, naturen, ja då är kanske det första vi bör göra, att **sluta jobba**. Sluta tjäna dessa giftiga pengar som har förgiftat hela vår tillvaro. Det är det jag själv har gjort. Sluta tjäna detta döds- och fångenskapsmaskineri, och **lämna livet i fred att göra det det själv vill**. Kanske det krävs lite lathet, helt enkelt. Och askes, askes framför allt. Ett hemlöst liv, att sova i hyddor och tält i skogen, så man slipper betala hyra till civilisationen, passar bra in på detta.

Med lathet menar jag inte att man inte ska göra någonting alls. Jag uppmuntrar kraftigt ideellt, volontärt arbete. Där får man gärna ge sitt allt. Men man får gärna vara lat när det gäller löneslaveri. Jag uppmuntrar volontärt arbete som på något sätt motarbetar civilisationen, saboterar civilisationen. Överhuvudtaget att arbeta gratis saboterar vår ekonomi som bygger på löneslaveri. Och då betalar man inte heller skatt till vårt förtryckande statsapparat, som använder pengarna till förtryckande ting som skolor och militär. Jag förordar pengarnas avskaffande och införande av gåvoekonomi, såsom vi hade det i det urgamla bondesamhället, då alla var självförsörjande. Det fungerar bara i småskaliga bystrukturer, alltså måste vi avveckla civilisationen som sådan.

2016-11-07

Gå till myran och se hur hen slappar

"Gå till myran du late, se hur hon gör och bli vis." (Ordspråksboken 6:6) Detta bibelord har använts sedan urminnes tider för att uppmana till flit och hårt arbete. Man har använt det för att försvara slaveri och löneslaveri. Civilisationen har varit desperat efter att hitta stöd i naturen för "arbetslinjen", och har, enligt många, funnit detta hos myrorna. Men tänk om myrorna är lata? Då faller hela det traditionella bibliska stödet för arbetslinjen! Myrorna har antagligen varit de enda i naturen som på något sätt förefaller spegla arbetslinjen. Kan man inte försvara sig med dem, ja var ska man då hitta stöd? Djuren slappar ju vanligen rätt mycket. Även myran, om man ska tro David Jonstad, som skriver:

"Shoppa, shoppa, shoppa! Jobba, jobba, jobba! Så lyder hejaropet för den industriella civilisationen. Strävan efter ständig expansion har blivit så självklar för den moderna människan att vi gärna läser in samma beteende hos våra förfäder och även hos andra djur. I det framväxande industrisamhället fascinerades naturvetenskapen av det djur som ansågs vara den ultimata förebilden för arbetssamhället; myrorna. Myllret i stacken togs som bevis på hur myran använder all sin energi till att försöka producera största möjliga stack. Att myrorna var flitiga ansågs så givet att det var först under tidigt 1970-tal som forskningen kom på att de inte alls var så arbetsamma när allt kom omkring. "Den enskilda myran använder en stor del av sin tid till att slappa", konstaterade forskarparet Jeanette och George Wheeler som förklarade att den stora aktiviteten vid myrstacken bara visar att det är väldigt många myror inblandade.

Samma sak har varit fallet med våra äldsta förfäder: jägarna och samlarna. Länge togs det för givet att livet på stenåldern var eländigt, brutalt och präglat av ständig brist på mat. Människorna fick slita hårt för att överleva. Särskilt som de inte hade tillgång till våra maskiner som - underförstått - gör livet enkelt och bekvämt. Men på senare år har denna bild ändrats radikalt, tack vare nya forskningsrön och framför allt journalister och författare som lyckats föra ut denna nya bild till allmänheten." (David Jonstad: Jordad. Enklare liv i kollapsens skugga" Ordfront 2016, s.38)

Det är något sjukt med civilisationens besatthet av slit och hårt arbete. Jag har skrivit förr här på bloggen att civilisationen liknar en alkoholist, där slaveriet är bakfyllan som man måste betala den höga levnadsstandarden, "ruset", med. Skulle det inte vara bättre att leva enkelt, så man slipper slava? Det är ju så djuren gör. Denna tanke verkar aldrig ha stigit upp i deras huvud som driver arbetslinjen.

Det värsta med arbetslinjen är det nästan sadistiska kravet på att alla ska böja sig för den, och vara med i slaveriet. Det liknar fyllon som vill ha dryckesbröder, för att stilla sitt onda samvete. De som njuter av livet, och slappar mycket, de är generösa, och vill gärna dela med sig av detta till alla. Men de som "frivilligt" löneslavar, och försvarar detta, de vill ha oss alla med i sitt slaveri, för att känna sig bättre, känna att man gör rätt. De kanske känner att de lider mindre om andra delar deras lidande, och också lider. Det luktar avundsjuka. Är det avundsjuka som får de som "frivilligt" slavar att vilja att alla andra också ska slava? Dom unnar inte andra att slappa, alla ska böja sig för arbetslinjen.

2016-11-01

Lite urfolksvisdom

"Varför ska vi odla när det finns så mycket mongongo-nötter i världen?" - som en man ur Sanfolket i södra Afrika uttryckte det när han fick frågan om varför han inte valt att bli jordbrukare." (från David Jonstads bok "Jordad. Enklare liv i kollapsens skugga", Ordfront 2016)

2016-12-17

Att putsa på och göda de rikas rikedom är Sisyfosarbete

Har ni hört den antika grekiska myten om Sisyfos? Han som fick till straff av gudarna att rulla en stor tung sten uppför ett högt berg, och var gång han nådde toppen, rullade stenen ner igen, och han fick börja arbetet om från början. Detta var han tvungen att fortsätta med i all evighet.

Detta påminner mig om något: vår tids löneslaveri.

Sisyfos arbete var meningslöst, och jag anser att det mesta som görs i vår civilisation är meningslöst putsande på de rikas rikedom, helt onödigt och ofta destruktivt arbete. Det görs "frivilligt" bara för att man inte ser hur meningslöst, onödigt och destruktivt det är. Hade man fattat detta, hade man aldrig gått med på det.

Meningsfullt arbete, sådant som verkligen gör en skillnad här i världen, som göder det goda och nödvändiga och nyttiga, det är inte tungt i egentlig bemärkelse, hur man än sliter. Det är som att offra sig för sina barn, det gör man med glädje, för man vet hur nyttigt det är.

Men att göda någons onödiga rikedom, är tungt i egentlig bemärkelse. Det arbetet har inte det nyttigas välsignelse. Det gör man för att man måste, mest. För att få stålar. Inte för att det är nyttigt. Eller varför tror du folk arbetar i alkohol- och tobaksindustrin? Är det för att det är nyttigt och nödvändigt? Nej, det är för att få stålar, och man förnekar för sig själv hur onyttigt och onödigt ens arbete är, fast man egentligen vet det någonstans innerst inne.

Jag minns hur tungt det var i min barndom och tidiga ungdom att hjälpa min far att bygga sitt gigantiska nya hus. Någonstans visste jag hur megalomant projektet var, och hur onödigt det slit jag utsatte mig för var. Jag hade inte känt det så tungt om det var en liten stuga han byggde, eller ännu bättre, en tipi, en jurta. Jag kände det som slaveri, och jag har ända sedan dess en aversion mot byggbranschen, jag har traumor från det slaveri som jag utsatte mig själv för, för att bygga min fars hus.

Det som är verkligt nödvändigt, kräver aldrig slaveri. Slaveri uppstår alltid för att det är någon rik människa som kräver att vi ska göda deras rikedom, som vi ska slava för, medan de själva har det bekvämt. Det fanns inte slaveri på stenåldern när vi var jägare-samlare, innan civilisationen uppstod för 10 000 år sedan. Slaveriets frö uppstod p.g.a. stadskulturens uppkomst, när det uppstod herrefolk i stadsbildningar som inte arbetade med jordbruk, som ville ha en andel av de jordbrukandes skörd genom beskattning. Det tog inte länge innan herrefolken tog sig slavar som gödde deras rikedom rent direkt, som tvingades tjäna dem i hushållet och i andra arbetsuppgifter i städerna, såsom byggarbete. Men det hela började med att herrefolk i städerna gjorde anspråk på de jordbrukandes skörd, så att de tvingades slava för dem till en viss grad, och arbeta mycket mer än vad de hade gjort om de bara hade odlat för eget bruk.

Det är detta som är slaveri; att jobba för mycket och för tungt. Är man självförsörjande, och inte tjänar någon herre över sig, då behöver man inte jobba för mycket och för tungt. Sisyfosarbetet börjar när man börjar göda någon rik människas rikedom över sig, då får man inte bara för mycket arbete, utan överloppsarbetet blir dessutom meningslöst, för den rika människan skulle mycket väl kunna försörja sig själv och klara sig själv genom att leva ett enkelt liv.

Som anarkoprimitivist är jag emot alla herrar och all teknologi, emot alla rika och all rikedom m.a.o. Det gör också att jag är emot allt löneslaveri. Alla ska få kunna bli självförsörjande, enligt mig, och genom permakulturens listiga design få en lätt arbetsbörda, ingen ska behöva arbeta mer än högst två till fyra timmar per dag, så som det var på stenåldern när vi var jägare-samlare. Jag vill att vi blir barmhärtiga mot oss själva, och att vi inte kräver av oss själva detta tröstlösa Sisyfosarbete som det är att jobba åtta timmars dagar bara för att göda någons rikedom, göda någons absurda alkohol- eller tobaksbegär, eller något annat av de otaliga onödiga och skadliga begär som den rika delen av världen har.

Men detta kräver att vi avvecklar civilisationen, och återgår till naturen, till det vilda, till de vilda ursprungsbefolk-ningarnas livsstil. Det är detta sann barmhärtighet mot oss själva och andra, kräver.

2016-12-21

Urinvånare som inte gör skillnad mellan orden "arbete" och "lek"

"Något som också ger en aning om synen på arbete är att vissa stammar, exempelvis det australiensiska folket "Yir-Yoront, inte gör någon språklig skillnad mellan orden "arbete" och "lek". (David Jonstad om australiensiska urinvånare i sin bok "Jordad. Enklare liv i kollapsens skugga", Ordfront 2016, s.40)

2017-01-19

Det fulaste sättet att exploatera en slav

Det fulaste sättet att exploatera en slav är att hjärntvätta honom till att tro att han är fri i den mån han utför dina befallningar - såsom civilisationen gör med människorna idag.

2017-07-07

Citat från essän "The abolition of work" (1985) av Bob Black

"Twenty years ago, Paul and Percival Goodman estimated that just five percent of the work then being done -- presumably the figure, if accurate, is lower now (1) -- would satisfy our minimal needs for food, clothing, and shelter. Theirs was only an educated guess but the main point is quite clear: directly or indirectly, most work serves the unproductive purposes of commerce or social control."

(av Bob Black, f. 1951, amerikansk anarkist)

(1) detta skrev han 1985, det lär vara ännu mindre nu. Min egen not.

2017-12-04

Paradiset är att inte behöva gå i "civiliserat" jobb för att kunna må bra

Mina erfarenheter inom arbetslivet (tre månader som trädgårdsanläggare, tre år som byggmålare och åtta månader som städare) och det hemlösa arbetsfria livet, säger mig att paradiset, den "edeniska" tillvaron, är att inte behöva gå i civiliserat jobb för att må bra, för att få sina grundläggande behov tillfredsställda. Och faktum är att många kristna anser att Adam och Eva i Edens lustgård inte arbetade, utan arbetet uppkom när de förpassades ur Eden och började med jordbruk.

Slaveriet är helvetets kärna, tvånget. Det erkänner även Emanuel Swedenborg i sina helvetesvisioner, straffanstalterna i helvetena ("helvetena inom helvetena") var arbetsläger i hans visioner, där de fördömda disciplinerades. De högsta himlarnas invånare var som oskyldiga små barn, ja såg ut som oskyldiga små barn. Små barn arbetar inte, som bekant, och jag tror inte Swedenborg trodde heller att dessa "arbetade" i himlen. De tjänade Gud i barnslig glädje, frivilligt och spontant.

Denna min aning om paradiset styrks av antropologin. Det har blivit en allmänt vedertagen mening bland antropologer att stenåldersmänniskan före civilisationen, och de vilda urfolken som påminner om dessa, "arbetar" bara två till fyra timmar om dagen, och då med sådant som de tycker om att göra, frivilligt, utan tvång och herrar. Denna uppfattning har jag funnit bestyrkas t.ex. i den f.d. kristne missionären Daniel Everetts bok "Don´t sleep, there are snakes" (2008) om Piraha-urfolksstammen i Amazonas regnskog, en bok i vilken han skriver följande:

"...so that no one needs to spend more than fifteen to twenty hours per week "working" - though these activities are enjoyable to the Pirahas and hardly fit any Western concept of labor" (s. 78)

Förlaget skriver på baksidan av boken "Over time, he (Everett) came to understand the remarkable contentment (belåtenhet) with which they live: so much so that he eventually lost his faith."

De vilda urfolkens livsstil och lycka påminner så om myten om Adam och Eva i Edens lustgård att en av antropologins klassiker som skrivits 1955 av Claude Lévi Strauss, heter "Spillror av paradiset" på svenska (se presentation av boken här). En mycket betecknande titel.

Av detta kan vi också sluta oss till den lycka som de vilda djuren har, ja hela den vilda naturen har, och det leder till vissa konklusioner som jag gjort tidigare på bloggen, att kärleken är tillvarons grund och att vi p.g.a. detta troligen inte går en förintelse i möte i döden, utan vi går Uppståndelsen i möte, kärleken väntar oss där i naturens sköte om vi inte har sett den tidigare, utan varit civiliserade nihilister hela vårt vuxna liv som trott på naturens grymhet och tillvarons absurda meningslöshet.

Antropologins vetenskap är en guldgruva för att få insikt i tillvarons yttersta natur, hur det naturliga livet artar sig, befriat från tvång och förtryck.

"Perhaps we can say: Only love can believe the Resurrection. Or: It is love that believes the Resurrection." (Ludwig Wittgenstein i boken "Culture and Value", Ed. G.H. von Wright, Trans. Peter Winch, (University of Chicago Press, 1980), 33e.

Jag välkomnar mina läsare att stiga in i denna Uppståndelse redan i detta liv.

2018-07-04

Indianernas syn på sitt arbete jämfört med de civiliserades

Något som illustrerar skillnaderna mellan indianernas syn på sitt arbete och de civiliserades, är att indianerna fantiserade och drömde om "the happy hunting grounds" medan plogen och fabriken lyser med sin frånvaro i de civiliserades andevärldsfantasier och -upplevelser.

2018-08-10

Kroppsteologi. En underlig paradox

Det är en underlig paradox att civilisationen badar i lyx och överflöd, till synes hedonistisk, men förtrycker kroppen och allt det djuriska och håller det i slaveri, tvingar kroppen upp på morgnarna till 8 timmars slaveri 5 dagar i veckan. De vilda djuren däremot, lever i djup fattigdom och askes, till synes antihedonistiska, men bejakar kroppen och det naturliga och djuriska, och går inte i något jobb, utan lever i stor frihet och spontanitet, följande sina naturliga instinkter, helt utan slaveri. Detta är en av de underligaste paradoxer vi har. Och det är en paradox som säger mycket.

2018-08-24

Behöver ni hjälp i trädgården, ställer jag upp! Och litet om arbetets etik.

Jag har fått höra av folk att jag är lat och parasiterar på samhället, snyltar på samhället. Dock, jag jobbar intensivt med litteraturens trädgård, läser och skriver nästan hela tiden. Kanske det inte räknas som arbete bland vissa? Jag får bara inte pengar för det, men det är inte det som avgör om ens arbete är nyttigt.

Jag har dock inget emot att arbeta hårt med kroppen, om det är något som jag känner verkligen behövs, något som är verkligen nyttigt för livets helhet, det är slavandet för de rika och politikernas vidriga planer som jag inte tål, och som dödar min arbetslust. Ja, jag saknar t.o.m. känslan av att ta ett riktigt tag med kroppen, så det känns i musklerna. Det blir för mycket arbete uppe i skallen, men jag har inga som behöver mig till tungt kroppsarbete. Om det är någon som läser detta, bor i Stockholmstrakten och behöver hjälp i trädgården, med skörd och tillredning/lagring av äpplen eller bär, är det bara att kontakta mig, jag ställer gärna upp! Det är sådant arbete som jag gillar, det känns organiskt och nyttigt. Men jag ställer också upp på intellektuellt arbete som att organisera bibliotek, översätta nyttiga texter och bidra med egna nyttiga texter. Jag har lång erfarenhet på alla dessa områden, även i trädgårdsarbetet, jag är uppväxt med en stor matträdgård, och kan en del permakultur, i alla fall i teorin.

Man kan skriva till mig på min epostadress om man vill ha hjälp av mig: naturensbarn(at)yahoo.com

Jag kan hjälpa till volontärt, utan betalning, men små penninggåvor förkastas inte.

Bakom folks syn på mig som latmask, ligger ofta Paulus' ord i Nya Testamentet, att "Den som inte vill arbeta ska heller inte äta" (2. Tess. 3:10). Men märk: Paulus säger inte "Den som inte lönearbetar ska heller inte äta". Nej,

alla ska bidra med det de kan, så gott de kan, vare sig de får betalt för det eller inte. I den meningen håller jag med Paulus. Jag gillar inte lathet, att man sitter hela dagarna och spelar datorspel istället för att göra något nyttigt. Men om man är sjuk och har skador i kroppen, ska man förstås inte tvingas att arbeta så att ens tillstånd blir värre. Men t.o.m. sjuka kan bidra med sitt, t.ex. kan en sängliggande trösta och uppmuntra folk med små sagor, historier och poem. Men man ska aldrig kräva något av dem, de har rätt att vila. Och så skall man helst inte kräva att någon som helst arbetar åt en, utan man ska älska fram villigheten hos folk att vara till nytta. Och om de inte vill, ska man själv gå och dra det tyngsta lasset, efter att ha utvärderat om arbetet verkligen behövs, och organisera det så att man inte tvingar någon att arbeta, utan kan vänta på att kärleken vaknar i den late. Som Höga visan i Bibeln säger i kap. 3:5:

"Jag besvär er, Jerusalems döttrar,
vid fältens gaseller och hindar:
stör inte kärleken, väck den inte,
förrän den själv vill.

Men civilisationens nöjesindustri och lyx, alla datorer och datorspel, har gjort det mycket lättare idag att lata sig hela dagarna än det var på stenåldern. Ty den gången hade man inget att göra om man inte arbetade med nyttiga saker. Och ingen ville sitta sysslolösa hela dagarna. Idag har vi så mycket vi kan förströ oss med om vi är lata, att det har blivit lättare än någonsin att lata sig. Detta bör man beakta, och vi måste avveckla en civilisation som uppmuntrar till lathet och onyttighet, som inte älskar fram villigheten att arbeta med nyttigheter, utan istället villigheten att förnöja sig med onyttigheter och sådant som dräper livet.

Annars bör det påpekas att den stora andeskådaren Emanuel Swedenborgs änglars paradisiska anda var att frambringa "nyttor", och att han inte trodde att man kom in i himlen genom tro allena, utan genom att göra gott. Så upplever jag också att min egen ande klingar. Även andeskådaren Sadhu Sundar Singhs änglar var ständigt upptagna med att tjäna, fulla av lust att göra det goda. Ja, deras salighet bestod i att göra gott. Det rimmar med mitt tänkande, och denna dröm om arbete som jag hade en gång.

Och jag upplever också att det viktigaste inte är hur jag känner mig när jag gör något gott, utan vad jag får till stånd, att jag lindrar lidande. Det är det viktigaste, att det blir gjort, inte motivet eller känslan bakom. Ty min egen helighet är inte lika viktig som att andras lindande lindras. Så gör det goda, även om du inte känner något!

Men det är svårt att inte älska att göra gott. Ty man känner liksom att ens hjärta slår i takt med livets hjärta, och andras glädje blir ens egen glädje.

Dessutom får vi faktiskt lov av Livet att göra just de nyttigheter som vi älskar mest. Gör alla detta, kompletterar vi varann till slut, tror jag, och allt som verkligen behövs göras, görs. Det är när vi tvingas att för det första syssla med onyttigheter och för det andra göra sådant som vi inte älskar, av en förtryckande stat, som bara vill öka sin gigantiska lyx, som vår arbetsglädje dör och vi blir lata. Men vem tycker det är tungt att mata och vårda om sitt eget lilla spädbarn? Ingen, ty det är organiskt, och verkligen nyttigt, och det är något som kommer inifrån oss själva, inte något som någon befaller oss utifrån.

Eftersom jag tror att vi innerst inne är goda, keruber, tror jag också att vi blir nyttiga när vi släpper fram det vi innerst inne vill göra. Så har jag upplevt det. Det var tungt och tråkigt och onyttigt för mig att vara byggmålare i ett firma i Helsingfors, men ack så livgivande och nyttigt att få odla litteraturens trädgård och verka för folkbildningen och människornas andliga uppvaknande, det jag älskade göra.

2018-08-30